

gen Betænkkelighed ved ogsaa at tillade Dplag af Brændsel udenfor Huus, naar det er bestemt til Eierens Huusbrug, da det i saa Fald sjældent vil udgjøre betydelige Qvantiteter. Paragraphen kræver derfor ifkun Brandvæsenets Tilladelse til Dplag udenfor Huus af Tømmer og Brædder, samt af Brændsel, der ikke er bestemt til Eierens Huusbrug.

§ 9 er tagen af Brandsforordningen af 1805 § 28, jvfr. Placat af 29de Januar 1841 og Forordning for Kjøbstæderne af 4de April 1845 §§ 1—3, efter hvilken sidste Forordning det er tilføjet, at Paragraphens Bestemmelser ogsaa finde Anvendelse paa Tjørkerisfager.

Ved Affattelsen af § 10 har Commissionen søgt at forene Hensynet til Betryggelsen mod Brandfare med det Hensyn, der maa tages til ikke at lægge for store Hindringer i veien for Hovedstadens Handlende og Næringsdrivende i Henseende til Dplag af de i Paragraphen nævnte letantændelige Vædster. Commissionen antager, at navnlig større Dplag af disse Stoffer ikke bør tilstedes undtagen under Jordens Overflade og under ubeboede Bygninger, og det er derfor sundet rigtigst at betinge ethvert Dplag andetsteds af Brandvæsenets Tilladelse. Denne Forfæst vil neppe medføre nogen væsentlig Ulempe, naar hensees til, at Paragraphens 2det Membrum berettiger Handlende til, uden at Brandvæsenets Tilladelse dertil udfordres, i deres Udsalgssteder at have indtil 1 Anker af hvert af de i Paragraphen nævnte Stoffer opbevaret i Beholdere af en efter Brandvæsenets Skjøn forsoarlig Veskaffenhed.

Uagtet saavel Spirituosa som Tjære i en vis Forstand kunde synes at maatte hensees under § 10, da de baade ere temmelig let antændelige og kunne foraarsage flydende Ild, lod det sig dog efter Commissionens Formening ikke gjøre og er neppe heller nødvendigt at lade disse Stoffer gaae ind under den strenge Regel i § 10, i hvilken Henseende ogsaa kan bemærkes, at Placat af 4de October 1811 for Tjæres Vedkommende har forandret Bestemmelsen i Brandsforordningen af 1805 § 26.

Man har derfor for disse Stoffers Vedkommende troet at burde fastsætte de i §§ 11 og 12 indeholdte Bestemmelser, hvorved man blot skal bemærke, at disse selvfølgelig ikke ere til Hindrer for Dplægning af Spirituosa og Tjære under ubeboede Bygninger, ligesom det naturligvis ikke er formeent Handlende i deres Udsalgssteder at have større Qvantiteter end 1 Anker af hvert af disse Stoffer, naar det Forraad, som høves samlesteds, blot ikke kan betegnes som et egentligt Dplag.

Til §§ 13—15.

Bestemmelserne i §§ 13 og 14 ere væsentligt hentede fra Brandcommissionens Bekjendtgjørelse af 4de Marts 1859 angaaende Foranstaltninger til Betryggelse mod Ildbrande hos Snekere og andre Haandværkere, der arbejde i Træ, hvilken Bekjendtgjorelses Hensigtsmæssighed Erfaringen tilfulde har godtgjort. Dog ere de tvende sidste Poster 5 og 6 i Bekjendtgjorelsen udelatte, den første, der bestemmer Straf for Overtrædelse af de foreskrevne Forsigtighedsforanstaltninger, som overflødig paa Grund af Lovudkastets § 33, og den sidste, der foreskriver Eftersyn af de omhandlede Værksteder ved særlige Inquisitioner, som ikke hørende hjemme i en Lov om Brandpolitiet, hvorimod de fornødne Bestemmelser om disse Inquisitioner ville være at give af Brandvæsenets Bestyrelse. Den i § 15 indeholdte Bestemmelse anseer Commissionen for et hensigtsmæssigt Supplement til de to foregaaende Paragrapher, og vil dens Overholdelse være at paasee paa lignende Maade som disse ved særlige Inquisitioner i dette Diemed.

Til §§ 16—22.

De Bestemmelser, den gjældende Lovgivning indeholder om brandfarlig Nærings- og Fabrikdrift (see navnlig Brandsforordningen af 1ste November 1805 §§ 14—22), ere deels forældede og efter Brandvæsenets nuværende Tilstand og Slutningsvredstavernes Forbedring umødvendigt strenge, deels utilstrækkelige, navnlig paa Grund af de mangfoldige efter den Tid fremkomne, ofte særdeles brandfarlige, nye Næringsveie og Industrigræne. Commissionen